

Co nepatří do kanalizace

Upozorňujeme všechny odběratele, že v kanalizačním řádu je určena míra znečištění odpadních vod a také veškeré informace o tom, co do kanalizace nepatří. Tyto nepřípustné odpady je nutno likvidovat jiným způsobem a veškeré jejich vypouštění je proti Kanalizačnímu řádu a může být sankcionováno. A to nejen stanovenou pokutou, ale i vymáháním náhrady škod způsobených na zařízení stokové sítě.

Do stokové sítě nepatří následující látky:

- Látky radioaktivní, infekční a karcinogenní,
- Jedy, žíraviny a výbušniny,
- Pesticidy, Omamné látky, hořlavé látky,
- Biologicky nerozložitelné tenzidy,
- Organická rozpouštědla,
- Ropné látky, silážní šťávy, průmyslová a statková hnojiva,
- Látky způsobující změnu barvy vody,
- Látky, které by mohly způsobit ucpání kanalizační stoky.
- Pevné odpady včetně kuchyňských, ať ve formě pevné nebo rozmělněné, které se dají likvidovat, tzv. „suchou cestou“.
- Léky – patří zpět do lékárny nebo do sběrného dvora

Jak je uvedeno, do kanalizace nepatří řada látek, tento odpad ukládejte dle druhu do kontejnerů, sběrných dvorů a sběrových míst.

Koncentrované kapalné, tuhé nebo nebezpečné odpady do kanalizace v žádném případě nepatří.

Zásadní problémy v kanalizaci:

1. Tuk:

Po ochlazení tuku v kanalizaci vznikají hrudky, které se postupně nabalují a zachycují do sebe další příměsi, které pak ucpávají čerpadla v čerpacích stanicích na kanalizaci, obalují sondy, které ovládají chod čerpadel a zastavují je. Tuky se v kanalizaci také částečně rozkládají, vznikají mastné kyseliny a ty zvyšují korozi stěn kanálů a potrubí. V extrémních případech vznikne tuková kra a dojde k úplnému ucpání kanalizace. Následně musí provozovatel vodohospodářské infrastruktury provést čištění kanalizace kombinovanými tlakovými vozy, které materiál včetně tuků rozplaví a zachytí a ten je pak odvezen na skládku. Stejně tak tuk působí i problémy v samotném procesu čištění na čistírnách odpadních vod a to tím, že prochází čistírnou a zhoršuje vlastnosti aktivovaného kalu a následně tedy i odtokové parametry.

Možné řešení pro domácnosti:

Kanalizační řád nezakazuje vypouštět vodu s tuky z domácností, ale povolené koncentrace tuků ve vypouštěné splaškové vodě jsou tak nízké, že z nich zákaz vylévání tuků do odpadů vyplývá. V případě ideálního nakládání s kuchyňskými odpady, je rozumné oleje a tuky přendat například do krabice od mléka či starého sáčku, olej přelít do PET lahve či láhve od oleje a odevzdat jako tříděný odpad, či v horším případě vyhodit do komunálního odpadu.

Řešení pro restaurační provozy:

Pro vývařovny a podobné provozy platí povinnost zachycení tuků v lapácích tuků a olejů a povinnost řádně je provozovat. Lapák tuků je zařízení sloužící především k ochraně kanalizace před mechanickými problémy při zalepování potrubí tukem. Vhodnost lapáku z hlediska jeho použití s ohledem na kapacitu je dána jmenovitou velikostí (NG) což je bezrozměrné číslo udávající

ověřenou schopnost lapáku zachycovat tuky a oleje při odpovídajícím průtoku. Určení jmenovité velikosti je výsledkem zkoušky typu uskutečněné dle ČSN EN 1825-1. Tuková odpadní voda musí být napojena na samostatnou kanalizační větev, která je zaústěna do lapáku tuku a z lapáku pak do komunální kanalizace. Na tukovou kanalizaci se napojují výlevky, dřezy a žlaby z připraven masa, varny, výdeje jídel, mytí stolního a provozního nádobí (otázkou je napojení odpadů z myček). Základním principem činnosti lapáku tuku je sedimentační proces v čase, který je důležitý pro odstranění volných tuků a ještě mnohem více emulgovaných tuků (emulgovaný tuk se vyskytuje hlavně z odpadních potrubí myček působením chemických prostředků a mechanického účinku trysek. Odsazované tuky a oleje (jsou lehčí) jsou zachycovány na přepážce lapáku. Po určité době provozu (dle provozního řádu), je tuk z hladiny lapáku odčerpáván, po naplnění pak celý lapák vyčištěn. Vzniklý odpad musí být předán oprávněné firmě k likvidaci.

2. Drtiče kuchyňského odpadu:

Kuchyňské odpadky nepatří do kanalizace, je nerozumné lehce oddělitelný odpad drtit a směšovat s odpadní vodou, ze které je následně velmi nákladné jeho odstranění na ČOV. Ti co používají drtiče kuchyňských odpadů a rozmělněné odpady splachují do kanalizační sítě, porušují kanalizační řád dle vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích. Tyto odpady podléhají režimu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a dle vyhlášky č. 381/2001 Sb. je kompostovatelný kuchyňský odpad zařazen do kategorie komunálního odpadu. Kuchyňský odpad způsobuje ucpání kanalizační přípojky, ucpání veřejné kanalizace, zvýšení zápachu a podporuje množení hlodavců, kteří dobře živení přežívají v kanalizaci.

3. Hygienické pomůcky

Velkou komplikací v provozu kanalizace a ČOV jsou i hygienické pomůcky, nejen plíny, vložky, tampóny, ale v současnosti i hojně používané vlhčené ubrousky. Materiál na těchto výrobcích je velmi odolný, pružný a biologicky nerozložitelný. Po kontaktu se strojním vybavením čerpacích stanic nebo nátoků na čistírnu odpadních vod se namotává na oběžná kola čerpadel až do jejich úplného ucpání. Následně pak musí být zařízení zastaveno, a pokud nedošlo k jeho poškození tak alespoň rozebráno a vyčištěno. Nezanedbatelným problémem dále je, že tyto lehké plasty plavou v kanalizaci na hladině a během deště se mohou dostat s odlehčenou dešťovou vodou až do řek, kde pro svou trvanlivost vydrží velmi dlouho. Proto po použití nesplachujte hygienické pomůcky do záchodu, ale vyhoďte je do směsného odpadu. Výjimku tvoří hygienické pomůcky určené pro splachování (např. vlhčené toaletní papíry), kde je výslovně uvedeno, že jsou rozložitelné a lze je splachovat.

4. Komunální a stavební odpad

Do kanalizace také nepatří jakýkoli komunální odpad. Staré provazy, hadry či kovové předměty (např. žiletky, hřebíky, dráty) do kanalizace nepatří. Tento odpad je nutno ukládat do sběrného dvora, či nádob na směsný komunální odpad.

Stejně tak velké problémy mohou způsobovat jakékoliv odpady ze staveb. Jedná se jak o zbytkové igelity, plachty, montážní pěny, silikony či polystyreny, tak i o veškerý abrazivní materiál, jako je například písek, beton ad. Veškerý tento odpad opět patří do sběrného dvora či do nádob na směsný komunální odpad.

Jakýkoliv pevný či abrazivní materiál snadno způsobí poničení technologického vybavení čerpacích stanic, stejně jako může způsobovat ucpávání kanalizace. V případě poškození tohoto vybavení mohou nastat velké problémy jak s opravou poničených čerpadel anebo s čištěním veřejné kanalizace. Sankce za poškození kanalizace či vyúčtování oprav technologického zařízení za takovéto prohřešky určitě nestojí.